

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Comparatius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

authoritate cōfusa.nam cū ait Virgi. Super utracq; quassat tēpora,
confidit.dicere em debuit super utrūq; tēpus cū de duobus tēpori-
bus loqueret. Hęc Calepi.ex Aurelio Augu.theologo dīseriſſimo.

Si differētia inter quisq; & quis, quilibet &c. non uideaſi satis pro
bata, audiaſi diuus Hierony. dīcēs. Adducet ad Aaron uel ad unum
quēlibet filiorū ipſius, quō significabit hic omnē. Taceant igitur et
erubescant zoili me deridere q; in positiōibus(ut loquūtur)meis po-
ſuerim has nō eē cōtrarias, quilibet librōrū erit tuus, quilibet libros
rum non erit tuus.hoc est inquiunt barbari, stare in terminis. Quin
tilia. Periculōsum & cum cura intuendū genus, q; ſi in pponendo
unūquēlibet amiserimus &c. De alter obſcuriſcule loquuti fu-
mus. Addamus ergo ex Calepi. Alius de duobus dīcīt, ubi diuersa
concedūtur, ut alia eſt facies tua, alia mea, alter non eſt ſecundus, ſed
tertius, ut docet Dona. Terē. in Andria. Sed poſtq; accellit amās p-
ciūm pollicens unus & itē alter, nam tres ſimul aderāt. Et Virgi. Al-
ter ab undecimo, de hoc & pluribus, ut de cōpositis a quis qui &c.
Plura dīximus in tertio capite principalī nostri operis.

Gradus Comparationis Positiūus.

Secundo regūt casum huius regulē gradus cōparationis, ſed positi-
uus raro. Pli. Lanarū nigre nullū colorē bibūt. Idē, i. canū degeneres
caudā ſub aluū reflectūt. Idem. paucis auūt. Idem. ut mobiles dētiū
ſtabilerent. psalmographos, ſicut nouellę oliuarū. i. nouellę oliuę. In
Aristotele corporū ſimplicia, ſic quedā nō cōparata ut quales ouūt
quātū lignorū, ſed ut ſcopulū fugias inſolēs uerbū, ſolus omnium,
unus omniū. i. ſolus, ornatū eſt. Philel. pluraliter in epistolis ſepe uti-
tur, ut lib. viij. Eſtis unī omniū cauſiſſimi.

Comparatiūus.

Cōparatiūus gradus genitiū regit partitiōis, qui resoluī potest per
inter, de, ex, in, ut fortior manuū, led opus eſt ut fīat cōparatio ſolū
inter duo, ideo non recte dicitur fortior digitorū, quia ſuperlatiuo
utendum eſt, qui de pluribus q; duobus dicitur. Debetq; fieri cōpa-
ratio inter ea qui eiusdē nature uel generis ſunt, quādo x̄ o duo dixi
non intellexi duas ſolū res, ſed etiam duas turbas uel partes &c. uelu-
ti uter exercituū eſt fortior &c. ſi hęc deſint, cōparatiūus reget ablati-
uum, ut doctior illo, doctior illis, quia in lib. lob. more græco geni-
tiūus p ablatiuo ponit. Necq; ſum inferior ueſtri pro uobis, ſi parti-
tio eēt ueſtrū diceret, q; noſtrū & ueſtrū partitiue ponunt, nō nrī &
ueſtri, ut maiores noſtrū qd, p maiores nrī, ut ſit poffeffiuū, nollē di-

Ioannis Despauterij Niniuite.

cere cū Gellio. In lib. Sapiētię. Ut sciret quoniam omniū potentior est sapiētia p oībus positū est. In Dañ. eo q̄ esset honorabilior oīm pro omnibus, aut cōparatiuus pro suplatiuo, quod frequēs est in sacris. ut minor discipulorū, qui minor fuerit inter uos &c. malo sanitatē diuitijs, qā includit magis. Plautus fere dicit pauolo maelim &c. Tu es fortior me, dulcius petro canis. Ad pfectā cōparationē tria pertinent. Excedens, excessum, & forma, in qua sit cōparatio q̄ excedenti & excesso cōuenit, sed excedēti copiosius. Qz si neutri conuenit, ponit cōparatiuū (sic loquuntur qā substatiuat) p contrario cū distinctione minus, ut mare ponticū est dulcissim⁹ q̄ cetera i. minus amarū melius ē amittere rē q̄ famā. i. min⁹ malū, qn alteri dūtaxat cōuenit dicit cōparatio improppria, ut insimus beatorū fœlicior erit reprobis, nā reprobi nullatenus erūt felices. Ceterū cōparatiuū sine re excessa positū p posituo ponit, ut Valla docet, & Badi, declarat. Vir. i. ænei. Tristior & lachrymis oculos suffusa nitētis. Priscia, dixit comparatiuū sic positū minus significare q̄ positiuū, quod Valla rep̄he dit. Sed Nebris, recte dixisse Priscianū nitū, p bare, quia apud Virgi. inquit, tristior significat ex parte tristis. Idem de Catone. Iam senior sed cruda deo uiridisq̄ senectus. Hic ipse Virgi. exponit quid sit senior, subiectus sed cruda &c. hoc est non adulta sed cruda & uiridis, id est incipiēs. Cetera Vallē idē Nebrissensis soluit, senior aliquādo ual de senex, aliqñ magis senex uult significare. Manci. in lima. Quicqđ id est constat esse uerissimū, urbaniorē, & modestiorē plērūq; esse locutionē p cōparatiuū, q̄ p absolutū siue positiuū, ubi subauditur tale qd. paulo q̄ decet, q̄ equū est, ut in dicendo loquatiōes, liberis or, supbior &c. Minus aliqñ negatio, ut quo minus, sin minus. Scius. i. nō minus, etiā cōparatiuū ē nomē, uel aduerbiū, ut minus au dax q̄ decet &c. Ocyus, p ocyter. i. cito, illico. extēplo ponit Persi. Ocyus adslit adhuc aliq̄s. In cōparatiuo aliqñ honestior sermo est p actū, ut tu maiorē laudem assecutus es patre tuo, uix audeas dicere (inquit Valla) tua laus est maior patre tuo. Interdū tñ aliter inuenies (ut ait idē) Quale ē. ego sum maior. xx. annis, p eo qđ ē. ego sum maioris etatis ea q̄ est uiginti annorū, uel maioris etatis uiginti annorū nā & hoc dicere licet quale. ego sum maior uiginti annorū. i. etate tali, uel ego sum etatis maioris etate uiginti annorū, frequētissime aut̄ homī genere orōnis utimur ubi adeſt hoc nomē opinio, ut sum diſtior opinione hominū. i. q̄ hoīes opinant, & nō q̄ opinio hominū sit diues. Cice. maiorē opinione hominū cepi dolorē. Sic quedā alia ponunt. Virg. Sic ait & dicto citius tumida equora placat. i. q̄ dīcī pos sit, aut q̄ credatur. Tristior solito q̄ esse soleat, fœlicior spe, id est q̄

Sperabat fore, dicitur iusto aut equo. i. q̄ instū aut equū est. Sēpe igit̄ abtūs regit a cōparatiō, q̄ tñ nō significat excessum. quō autē regat abltm mēsurę dicā suo loco. Elegāter sic logmūr, Sum doctior q̄ q̄ discere debeā. Iste est iunior q̄ onus cui tātu imponāt, res notior est q̄ q̄ multis exponi debeat. Iunior q̄ ut ipsi & cetera. Quinti, sed hoc aptius est q̄ ut pbandū sit. In eādē rōnē cadi ille modus. Maiorē ges̄ ris uestē q̄ p habitu corporis. Curtius. Maiorē q̄ p magnitudine syl̄ uę reddebat sonū, maior natu. i. annosior, sic maximus natu, minor natu, minimus natu. Inueniūt absolutū p cōparatiō, sed non imitabitur, ut bonū est sperare in dño q̄ in principib⁹. & p suplatiō, ut Saturnia magna dearū. Ornatissime comparatiō neutri generis utimur hoc pacto. Nihil patre tuo generosius, nihil Fausto poeta p̄ ritius, suauiusq̄, nihil matre tua caſiūs, minus elegāter dicere null⁹ patre tuo generosior &c. Pr̄ceptū Lanciloti est. Negatiua dīctio nō p̄t addi suplatiō hoc modo, nullus est societatis meę dōctissimus, sed uti debemus cōparatiō. Cīce. Omniū societatū nulla est p̄stans, tior, nulla firmior, q̄ quū uiri boni moribus similes sint familiariter cōiuncti. hic ḡtūs regit ab nulla nō a cōparatiō. adducit plura exēpla q̄bus supersedeo. Valde nō resoluūt, nec magis quod a magn⁹ uel maius nō uenire pbat Lancilot. ex Varro. Pl̄i. ut idem ait. Voluit magis & potēs ēē cōiunctiōes. Doctior & magis doctus utrūq̄ recte dicit. Fabius li. viij. Querūt quid sit magis antiquū. Sueto. Operam honestā dedit magis q̄ assiduā. Item doctior q̄ moratior. Quintili. Sitq̄ salubrior studiū q̄ dulcior. Colu. li. ult̄. Idcirco reddit timidiorē q̄ uirilē pluribus. Idē probat Lancilot. cuius & id est quod sub iūcio. Cum relatiō & negatiō non ponit q̄, ut Paulus, quo tu dōctior. Franciscus nullo uestrū est doctior. rationem reddit Lancilo. qua supersedeo. Mage pro magis primū in carmine, deinde etiā in prosa dīctū est. Cīce. in frumentaria. Mage condēnatū hominē in ius dicium abducere non posse. Virgi. in. x. Aspice non mage sit nostr̄ penetrabile telū. hęc in eū uersum Seruius.

Superlatiūus,

Superlatiūus gradus regit genitiū pluralē noīs nō collectiūi, uel singularē noīs collectiūi, ut dōctissimus poetarū, optimus plēbis, sed op̄us est fieri comparationē inter plura duobus, ut si in tres par̄tes diuīsa sit (quod omne deus auertat) Flandria, quarū una imperatorē sequatur, altera francorū regē, tertia neutrū, dicemus, maxima pars flandrienſiū, non maior quod diceremus si in duas partes esset diuīsa, q̄ si tres partes sint æquales, nec maior nec maxima dicā. Et